

Eğitim Yeni Öğretim Yılına Girerken...

ÜBÂREK bir ay'ın arifesinde 1972-73 ders yılına girerken bütün ilim yolcularına, özellikle dinî tahsil veren orta ve yüksek öğretim müesseseleri mensuplarını tebrik eder, bu yılın sevgili milletimiz ile birlikte sulh, sükûn ve başarı ile geçmesini yüce Allah'tan niyaz ederim. Uzun zamandanberi neşir sahasında görünmeyişini bizi üzüntülere sevk eden İSLÂM MEDENİYETİ mecmuasının, bu mes'ud zamana tesadüf eden yeniden çıkışını da kutlar, genç, çalışkan fedakâr kadrosuna başarılar dilerim.

Kur'an-ı Kerim'de «Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?» (1) buyrulurken, şüphe yok ki, bilenlerin fazilet, şeref ve mükâfatta üstünlükleri ifade edilmekle beraber, yine onların mes'uliyetlerinin de fazla olduğuna işaret edilmektedir. Nitekim âyetin devamı bunu göstermektedir: «Ancak tam akıl sahipleri hakkıyla düşünebilir». Peygamber Efendimizin şu müessir beyanları ilim ile mes'uliyet arasındaki münasebeti ne güzel tebarüz ettiriyor: «... Ey Muhammed ümmeti, Allah'a yemin ederim ki benim bildiğimi siz bilseydiniz, muhakkak ki az güler, çok ağlardınız» (2).

GAYEMİZ NEDİR ?

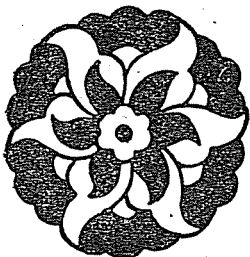
Dinlendirici bir yaz tatilinden sonra yeni bir azim ve imanla ilim yuvalarına döndüğümüz şu günlerde, üzerimize aldığımız mukaddes vazifeyi başarılı bir şekilde yerine getirebilmek için faydalı olacağına kaani' bulunduğum bazı hususları bu yazıdan itibaren izaha çalışacağım. Belki bu, Rabbime karşı bir ma'zeretim olur, umarım ki siz, mukaddes yolun yolcuları, faydalanırsınız!

700 milyonluk İslâm dünyasının seçkin bir uzvunu teşkil eden yüce milletimiz İslâm dünyasının en kuvvetli devletlerinden birine sahip bulunmaktadır. Baş döndürücü bir hızla gelişmelere ve değişmelere sahne olan dünya devletleri arasında varlığını devam ettirmek ve şanlı tarihine yakışır bir tarzda vazifesini yerine getirebilmek için, milletimiz, hem maddî hem de ma'nevî alanda son gayretiyle

(1) ez-Zümer, 39/9.

(2) Buhâri, 2/25 (Âmire baskısı), K. el-Küsûf / B. es-Sadaka fîsî-küsûf, 16/2; Müslim, 2/618 (M. Fuâd neşri), K. el-Küsûf / B. Salâtu'l-küsûf, 10/1.

Bekir TOPALOĞLU
İstanbul Yüksek İslâm
Enstitüsü Öğretim Üyesi

çalışmak mecburiyetindedir. Bizler, uzun yılların, belki asırların ihmaline ve gadrine uğramış ma'nevî sâhanın neferleriyiz. Vazifemiz, önce milletimizi, sonra bütün insanlığı Allah'ın yoluna çağırmaktır. Sağlam ve doğru sözle, güzel öğüt ve en uygun mücadele tarzı ile insanları yüce Tanrı'nın saadet ülkesine da'vet etmektir. Kinsiz ve menfaatsız bir da'vet ediş. Güçlüklere göğüs geren, merhameti şiar edinen bir mücahidin da'vet edişiyle...

Bu kudsî vazife yüce peygamberlerden miras kalmıştır. Son Peygâmbere Muhammed aleyhisselâmdan sonra başka bir peygamber gelmeyeceğine göre bu vazifeyi *din adamları* yapacaktır. *Din adamı* derken bilen, inanan, inandığını yaşayan, Allah ile kul arasında bir vasıta değil, sadece bir mürşid, muallim ve mübelliğ olan insanı kastediyoruz.

Her birimiz, vazife ve me'muriyetimiz ne olursa olsun, birer *din adamı* olarak vazifemizi hakkıyla yerine getirebilmemiz için üç şeye zarûreten ihtiyacımız vardır: *İman, İlim, Metod*. Bu üç madde, aynı zamanda devam edecek yazı serimizin plânını teşkil etmektedir.

İMAN

İslâm dininin ma'lûm olan altı esası vardır ki icmâlî bir imana sahip olabilmek için bunlara inanmak zarûreti mecburidir. Bizim burada kasdettiğimiz iman, bir insanı müslümanların avâmı meyanına idhal eden bu icmâlî iman değildir. Allaha şükür, bu imana, zaten atalarımızdan gelen bir miras olarak, sahibiz. *Din adamının*, başka bir deyişle mücahidin imanı, dâvasının yüceliğine ve ehemmiyetine olan sarsılmaz inancı demektir. Kabil olsa da vücudunun her zerresi dile gelse bu yücelik ve ehemmiyeti tekrar edecek olduğu bir iman. Bu iman bizim cihad hayatımızın kaynağı olacaktır. Güçlüklere göğüs germemizi sağlayacak hakikatı görmemizi temin edecek, zafer halinde şımarmamızı, mağlûbiyette ye'se düşmemizi önleyecek olan bu imandır. Böyle kuvvetli bir inançtan mahrum olanlara ne mücahid, ne gazi ve ne de şehidlik payesi nasib olur.

Kur'an-ı Kerim'de cihadla ilgili birçok âyet vardır. Hadis, Tarih ve Siyer kitapları cihadın, Allah yolunda kurban oluşun canlı örnekleriyle doludur:

«Siz ne diye Allah yolunda ve aczu ıstırap içinde kvrnanarak: Ey Rabbimiz, bizi şu zalimlerin beldesinden kurtar, bize kendi tarafından bir kurtarıcı, bize kendi tarafından bir yardımcı gönder! diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyor musunuz? İman edenler Allah yolunda savaşır. Küfredenler de şeytan yolunda savaşır. Öyle ise şeytanın yordakçularıyla savaşın. Şunu bilin ki şeytanın hilesi cidden çürüktür» (3).

«Cihad savaşı» denilince bir çoğumuzun aklına vatan düşmanı karşısında kılıçla veya ateşli silâhlarla savaşmak gelir. Halbuki tarihe mal olmuş bu nevi' savaş yerine bugünün milletleri bambaşka metodlar kullanmaktadır. Ateşli silâhlarla savaşmayı mecbur kalınca başvurulacak en son çare bilen günümüzün devletleri kendi arzularını başkalarına kabul ettirmek için bilhassa *kültür ve iktisad savaşı* metodlarını kullanmaktadırlar. Ne enteresandır ki Kur'an-ı Kerim'in şu iki âyeti bu gerçeği ondört asır önce haber vermiştir:

(3) en-Nisa', 4/75-76.

«İnsanlar arasında öyleleri vardır ki dünya hayatı hakkındaki sözleri hoşuna gider. Hatta onlar sözlerinin özlerine uyduğuna dair Allah'ı da şahid tutarlar. Halbuki onlar düşmanların en amansızdırlar. Onlar iş başına geçtiler mi yeryüzünde fesat çıkarmak için çalışır, ekini ve nesli bozmaya uğraşır. Allah ise fesadı sevmez» (4).

Bu ilâhî beyanda tasvir edilen bozguncu iktidarın özellikle ekini ve nesli bozmaya çalışması dikkati çekmektedir. Ondört asır önce iktisadî hayatın bel kemiğini teşkil eden ziraate, bugün, diğer faktörleri de ilâve eder ve bu mefhumu bütünüyle iktisadî hayata teşmil edebiliriz. Neslin bozulması demek: gençliğe kültür, yoluyla menfî ideolojiler aşılacak ve onu kendi mâzisinden, kendi mefâhîrinden, kendi milletinden koparmak demektir. O halde âyeti kerime dünya devletlerinin İslâm milletlerine karşı kültür ve iktisad yoluyla savaş açabileceklerini bize haber vermektedir.

İşte ben birçok âyet ve hadîsde zikri geçen savaşın günümüzde bilhassa kültür ve iktisad savaşına dönüştüğüne inanıyorum. Biz din adamları bunlardan kültür taarruzuna karşı tedbir almakla vazifelenirilmiş bulunmaktayız. Binaenaleyh bizim çalışmalarımız, yorumlarımız... hepsi Allah yolundadır, savaştır, cihaddır. Dâvamıza bu imanla sarılmalıyız. Zaten isbat etmeye çalıştığımız bu dâva Kur'an'da açıkça ifade edilmiştir. Et-Tevbe sûresinin 120 ve 121. âyetlerinde Allah yolunda çekilecek açlık, susuzluk ve yorgunluğun, düşmana karşı elde edilecek en küçük bir zaferin mücahidler için «amel-i sâlih» olarak kaydedileceği beyan edildikten ve Allah uğrunda yapılacak küçük büyük harcamaların, hatta kat' edilecek mesafelerin en güzel tarzda mükâfatlandırılacağı haber verildikten sonra ilim adamlarının cihadından bahsedilir ve buyrulur ki:

«Mü'minlerin hepsi de harbe çıkacak değildir. İçlerinde her sınaftan bir cemaatin harbi de şu olmalıdır: din hususunda derin araştırmalar yapıp ona vukuf kasbetmek geri dönen gazileri dinî mevzularda ikaz ve irşad etmek, ta ki bu yolla onlar da kötülüklerden çekinsinler» (âyet 122).

İlim adamları hakkında Peygamber (s.a.) Efendimizin bir müjdesini naklederek bugünkü yazımızı bitirelim:

«İlim tahsil etmek maksadıyla bir yola giren kimseye Allah Taâlâ Cennet yollarından birini açar. Melekler, ilim tahsil edene karşı, memnûniyetleri ve tevazu'ları sebebiyle kanatlarını yere sererler. Göklerde ve yerde olan her şey, hatta su içindeki balıklar, âlim için Allah'tan rahmet diler. Âlimin, bilmeden ibadet eden kimseye üstünlüğü ondördündeki aynın görünen diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir. Âlimler peygamberlerin vârisleridir. Peygamberler ne altın ne de gümüş bırakmışlardır, onlar sadece ilmi miras olarak terk etmişlerdir. Kim ilmi almaşa büyük ve değerli bir pay almış demektir» (5).

(4) el-Bakara, 2/204-205.

(5) Ebû Dâvûd, 2/285 (Mısır, 1952 baskısı), K. el-İlm / B. el-Hiss alâ talâbisil-ilm, 24/1; Tirmizî, 5/48-49 (Mısır, 1965 baskısı), K. el-İlm / M. Mâcâe fi fadlisil-fıkh ale'l-ibâde, 39/19.